

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfan ella onnur, boða frá vanlukkutilburði ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging viðvíkjandi og situr ov óhögliga fyri til at kunna venda sær beinleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhverjum av umboðsmönnum fáa lagt sær lag á og eisini fáa gildið limagjald sítt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfúti, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjalte, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sørvági.
H. Nolsø, kassameistari, í Vestmanna.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
Haakon Hansen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og børnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgøður samfelagslimur. Hugsio tí um trygging, áðrenn ov seint er!

Tíðindi.

Gudstænasta.

9. sunnudag e. trinitatis hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Havnar kirkju. Talvan gongur til frama fyri kirkjuna. — Altargangur kl. 6.

Sama sunnudag hevur J. Joensen, prestur, gudstænastu í Nolsoyar kirkju.

Sildaveiðan í Íslandi

var um 20. juli trýggjar ferðir so stór sum á somu tíð í fjór: 408,267 kektolitrar ímóti 153,437. Seinru dagarnar, ið veiðuðeður var, øktist munurin, so at siga at menn ætla hann trýggjar ferðir so stóran sum í fjór.

25 trolarar luttaka í silda-veiðuni.

Grønlandsveiðan hjá Føroyingum

tykist at fara at vera av tí mesta.

Fiskiskapurin hjá útróðrabátunum í Ravens Stóroy og Tovkusak er góður. Bátarnir tykjast at hava fingið ta rúgvu, teir roknaðu við. Fyri um 8. døgum síðani telegraferaði Tvø-

Næmingur

kann fáa pláss all fyrri eitt á Hårgreidslustovuni.

Tlf. 287. Lilly Dam.

Brugte Militærstøvler

med lange Skafter, reparerede og med gode, tykke Saaler kun 4½ Kr pr. Par. Gode, reparerede Marinesko med tykke Saaler kun 4 Kr. pr. Par. Forsendes portofrit pr. Postopkrævning. Skriv i Dag. Støvlelageret, Nørresundby.

Ænsa eftir heilsuni. - Et Smørlíka!

Mólin — Skálavík.

Keypið frá teimum, sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“

oyrarbátur frá Ravens Stóroy, at teir høvdu fingið 130 skpd.

Úr Suðuroy.

Væl av sild var nakrar dagar at fáa á Trongisvágfirði.

Farmaskip var í vikuni við

koli til A. T., Gudmund Mortensen og J. Hjeltn.

Menn ætla nú at fara at gera bunkarstöðina lídna á Drelnesi, so skip eisini kunnu fáa steamkol har.

Føroya Kol er við at byggja ein ovn at gera royndarbrænningar av leirinum við. Felagið hevur vónir um stórutflytan av leiri — tó mega ymsar royndarbrænningar fara fram fyrst. Roynist so leirurin væl, verður stórsølusáttmáli skrivaður.

Grønlandsfiskiskurin.

Landað hava hin 29. juli til s.s. »Kerete«:

Beinissvori	35.455 kg
Haffari	37.909 —
Austerlitz	10.960 —
Silver Linning	19.824 —
Hjordi	9.400 —
Normanner	12.000 —
Carl	36.088 —
Havgasin	19.205 —
Viðoy	20.754 —
Skálanes	8.342 —

Landað hava hin 2 august til s.s. »Pollux«:

Polo	20.700 kg
Atlantfarið	42.200 —
Emanuel	27.900 —
Vesturfarið	19.600 —
Polarstjørnan	70.880 —
Norðfarið	54.130 —
Polarfarið	69.030 —
Vestmanna	17.820 —
Svínoy	70.800 —
Havfrúgvín	35.565 —

Landað hava hin 3. august til s.s. »Keret«:

Oscar	46.035 kg
Borglyn	43.917 —
Harry	50.030 —
Svínoy	23.500 —
Hanna	72.865 —
Polo	2.034 —
Atlantfarið	6.664 —
Emanuel	5.400 —
Polarstjørnan	10.845 —
Vesturfarið	6.570 —

Føroyskur útróðrabátur sokkin undir Íslandi.

Manningin varð bjargað av einum íslenskum motorbáti.

Ígjár frættist, at ein føroyskur útróðrabátur, sum róði út frá Vopnafirði, var sokkin, og bátskipanin, tveir menn, var bjargað.

Hetta hendi hóskvöldið. Báturin kom inn av havi, søkkladín. Sjógvur breyt inn yvir skutin og og fyllti bátin, ið beinanvegin fór til botns. Nú vildi tað so væl til, at ein íslenskur motorbátur rakti við menninar, har teir flutu - annar á eini ár og hin á einum kúki - og vórðu teir bjargaðir. Motorbáturin setti menninar umborð á ein trolara, ið setti inn á Bakkafjörð við teimum.

Okkum eydnaðist ikki í gjárkvöldið at fáa at vita, hvørjir hesir føroysku útróðramenninir eru.

Sjóborg	8.400 —
Norðfarið	30.540 —
Vestmanna	5.955 —
Havfrúgvín	17.000 —
Westward Hoe	19.000 —
Polarfarið	9.870 —
Else	24.993 —

Trolararnir

boða framvegis frá góðum fiskiskapi við Bjarnaoyanna.

Ólavsekan

eydnaðist ikki væl í veðrunum,

tó fóru fram bæði kappróður, ið vunnin varð av Vestmanningum og Klakksvíkar kvinnum, og fótboltskapleikurin millum H.B. og T.B., ið síðstnevnda lið vann. Sunnudagin var frálíkt veður, og eydnaðist ítrótturin væð henda dag. Kapping var í svimjing, ridning, handbolti, renning, fríum ítrótti o. ø. Eitt hitt vakrast á ólavseku var kortini fimleikaframsýningin. Eisini skróðgonga fráhaldsfólksins eydnaðist væl.

1800 børnum, lagt á eini hædd við býarins besta útliti; stásilig borg og myndasavn fyri landsins kanska viðgittasta son, ið hevur skapt sær eitt verðaldarnavn, og sum enn livir og stendur í blómandi skaparmegi; prýðilig svimjihöll, knska prýðiligasta í Norðanlandum; glesilgur universitetsbygningur við stórbygningi í funktistíli til studentabýli; og so ikki at gloyma hitt herliga tjóðleikarhúsið (nationalteatrið), ið verður langt oman fyri milliónina, tá ið tað er liðugt . . . o. s. fr.

Vit, sum hoyrandi til ta tjóð ið hevur fylgt við íslenskarí søgu og lagnu við størri athuga enn kanska nakað annað fólk, vit vóru ógviliga spentir og forvitnir eftir persónliga at læra at kenna býin eins og alt hetta saguríka frændalandið. Og læt meg við tað sama siga, at vit vórðu ikki vónbrotnir — tvørtur ímóti!

Veðrið var vorðið kaldligt. Ein strúkur í vindi, meðan vit sigldu inn móti Reykjavík. Tað



Atvinnuleið Hákúla Íslands (vinnuleysis „forsøglaboratorium“).

sirnaði úr honum.

Íslands høvudsstaður komst okkum ikki so fagurlátin í hesum sirm- og slagveðursveðrunum, sum hann annars hevði verið, um sólin hevði latið sínar morgunstrálar farið gyllandi yvir hann. Tí Reykjavík er sólarbýurin, ið baðar sær í morgunróðanum eins og hinum seinasta vesturskininum. Kvøldsetan í Reykjavík er heimsgitin — og hon er tað av sonnum. Ein undurbær sjón: tá kemur

akandi ella gangandi oman móti býnum, og tú sær havsbrúnna kynda í eitt flammandi bál, ið sløknað við dimmum og fríðinum, ið legst yvir landið ið goymir foldarinnar sterkastu maktir í sínum barmi: hin æviga eldin og hina altspreingjandi kuldamegina.

Býurin liggur á einum alstórum skætta — eitt veldugt oki. Tað er sum teir gomlu hava kent á sær, tá ið teir lögdu høvudsstað

landsins her, at lívs- og vøkturmátturin í fólkinum mátti hava hetta okið, so tað aldri skuldi verða ov trøngt til veggja.

Fyri havaldui er býurin toluliga væl vardur av oyggjum og tangum. Men áður núverandi góða og stásiliga havn varð gjørd — hon hevur kostað milliónur — vóru havnarlíkindini fyri fiskivinnuni og trafíkk í stórum stíli ikki góð. Tað hendi, at skip burturgingu í ella nærindis havniini.

At byrja við hildu menn seg hava bygt havnina ívalesa stóra fyri langa framtíð. Men so nógv og so sterkt er býurin vaksin, at havnin longu er í trøngara lagi.

Í Reykjavík búgva um 37000 menniskjur, næstan hálvanðrú ferð so nógv sum í øllum Føroyum. Í øllum Íslandi búgva 117.000. Hesin býur tykist so stalt at vera ovurvaksin í mun til landsins samlaða fólkatál. Hesin brávekstur er kominn av, at fiskivinnan eina langa tíð var sera góð, so góð, at landbúnaðurin ikki orkaði at kappast við hana í lønum, og varð tí hitt unga fólk í størri og størri bólkum at streyma frá landinum til býirnar, særliga til høvudsborgina, ið var miðstöðan fyri trolaravinnuni og váfiskiskapinum í síni heild. Trolaravinnan er nú við at fána burtur — váfiskiskapur hevur verið at kalla sort av tey seinastu árin; og er hetta fiskaløysi saman við teim ræðuligu trupulleikum við at selja fisk hjá tí litla íslensku tjóðini hin svárasta smeyti fyri